

ادبیات داستانی و سرنوشت جامعه‌شناسی در ایران

تفی آزاد ارمکی^۱

شهرام پرستش^۲

چکیده

مناسبت ادبیات با جامعه‌شناسی در ارجاع به تجربه مدرنیته دایر مدار مقاله حاضر است. تجربه‌ای که دو سوی دارد: مدرنیزاسیون و مدرنیسم. بعارت دیگر فرایندهای مکمل اقتصادی و فرهنگی امکان عمل مدرن را فراهم می‌آورند. بنابراین پرسش از نقش ادبیات در تکوین جامعه‌شناسی ایران با این دیدگاه تئوریک پاسخ داده شده که گزارش نویسندگان، بعنوان فراهم‌آورندگان لایه ذهنی واقعیت تجدد، ناگزیر در فرآوری عمل مدرن و متعاقباً در تکوین جامعه‌شناسی اثرگذار بوده است. زیرا جامعه‌شناسی بعنوان یک علم مقوم بر تجربه جدیدی است که ادبیات یک بعد از آن را فراهم آورده است. بدین منظور آثار هدایت، آل احمد، دولت‌آبادی و درویشیان برگزیده شد و با استفاده از روش تحلیل محترای کیفی به مفهوم‌شناسی و مقوله‌بندی این مقاهم در تناظر با لایه‌های مدرنیزاسیون و مدرنیسم اقدام گردید. گزارش نویسندگان فوق الذکر حاکی از آن بود که اگرچه آغازگاه تجربه مدرنیته در ایران با توازن همراه بوده است اما به مرور سویه عینی بر سویه ذهنی سبقت گرفته و موجبات عدم تعادل آن را فراهم آورده است. چنانچه نسبت مذکوه فرهنگ به اقتصاد در آثار هدایت، آل احمد، دولت‌آبادی و درویشیان به ترتیب برابر با $\frac{1}{1}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ است. این روند حاکی از تعمیق تاریخی عدم تعادل در تجربه مدرنیته است.

واژگان کلیدی: تجربه مدرنیته، عمل مدرن، تجربه نامتوازن، فرایند اقتصادی، فرایند فرهنگی، سویه عینی، سویه ذهنی

۱- استاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

۲- دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

مقدمه

جامعه‌شناسی ادبیات اگر چه به لحاظ تئوریک بر تعاملات جامعه و ادبیات تمرکز دارد (اسکارپیت ۱۳۷۶: ۱۱)، لیکن تحقق تاریخی آن بیشتر مبین بازنمود جامعه در ادبیات است تا بالعکس. در این رابطه می‌توان به آراء جورج لوکاج و میخائیل باختین، دو نظریه‌پرداز بزرگ جامعه‌شناسی ادبیات اشاره نمود. لوکاج حماسه و رمان را در توازی با تمدن‌های بسته و باز و به منزله رانرهای ادبی متناظر با این جوامع در نظر می‌گرفت (لوکاج ۱۳۸۱: ۴۶) و باختین رمان را وابسته به نیروهای مرکز گریز و به عبارت بهتر چندگونگی زبانی می‌دانست (تودورف ۱۳۷۷: ۱۱۸) آشکار است که الگوی اندیشگی این بزرگان بیشتر معطوف به ادبیات است، که سر چشمۀ آن در همه حال جامعه است. در سالهای اخیر کارهای «وندی گریسولد»، شاهد دیگر این مدعاست، خصوصاً پژوهش مشهور «خصوصیات آمریکایی و رمان آمریکایی» که نقد رویکرد بازتابی را هدف خود قرار داده است (گریسولد ۲۰۰۲: ۱۹۴).

براستی نشان ادبیات بر جامعه چیست؟ و آثار ادبی با جامعه چه می‌کند؟ از این منظر ادبیات کمتر مورد توجه بوده است و بیشترین سابقه شاید به مطالعات مارکسیستی، بازمی‌گردد که در نهایت به گونه‌ای از نقد ایدئولوژیک و با به عبارت دیگر ادبیات انقلابی راه می‌یابد که مورد نظر ژانف و هوادارانش بود و در مقابله با ادبیات فریب معنی پیدا می‌کرد. فارغ از این سابقه مارکسیستی که در آخرین تحلیل صبغه ابزارانگارانه دارد و با استقلال ادبیات در چالش است، این رویکرد در جامعه‌شناسی ادبیات بیشترین تمرکز خود را بر نقش ادبیات به منزله فراهم‌آورنده ماده ذهنی جامعه مدرن قرار داده و میین آن است که ادبیات مدرن، عمدتاً رمان، حیات ذهنی جامعه جدید را بنا نموده است. این ادعا وقتی قوت می‌گیرد که به «تاریخ مطالعه در غرب» ارجاع داده شود. رمان به منزله یک متن ادبی، خوانش نورا در سکوت، بصورت خصوصی و تنها با چشم ایجاب می‌نمود (گاولو و چارتیر ۱۹۹۹: ۲۰). از اینجا می‌توان به فرایند تکوین خود و انعقاد نطفه‌های آن به منزله پیامد رمان‌خوانی دست یافت. «تجربه مدرنیته» یکی از مهمترین آثاری است که با این رویکرد تدوین یافته است. ایده محرکی مارشال برمن در این کتاب عبارت است از اینکه مدرنیته یک نوع تجربه حیاتی است که متعلق به روزگار ماست و همگان در آن شریکند:

«امروزه مجموعه خاصی از تجربه حیاتی - تجربه زمان و مکان، نفس و دیگران، تجربه امکانات و خطرات زندگی - وجود دارد که مردان و زنان سراسر جهان در آن شریکند. من این مجموعه یا بدنه از تجارب را «مدرنیته» می‌نامم» (برمن ۱۳۷۹: ۱۵).

به لحاظ تاریخی حدود پانصد سال از عمر مدرنیته می‌گذرد و به لحاظ جغرافیایی همگان درگیر آن هستند. در حقیقت مدرنیته واحد مؤلفه‌های معین و از پیش تعریف شده‌ای نیست، بلکه یک تجربه است که ماهیت پارادوکسیکال دارد. نبرد سنت و مدرنیته در این رویکرد معنای دیگری خواهد داشت و هرگز به مثابه نبرد پارادایمیک تلقی نمی‌شود بلکه به معنی این است که ضد مدرن بودن، روی دیگر مدرن بودن است و این دو لازم و ملزم یکدیگرند. این تجربه در حد فاصل دولایه صورت می‌گیرد و به عبارت بهتر دیالتیک فرایندهای اقتصادی- اجتماعی از یکسو و فرایندهای فکری، فرهنگی از سوی دیگر، تجربه مدرنیته را شکل می‌بخشد.

تکنولوژی، صنعتی شدن، بوروکراسی، افزایش جمعیت، شهرنشینی، وسائل ارتباط جمعی، دولتهاي ملی و سرمایه‌داری از مؤلفه‌های مهم «مدرنیزاسیون» به حساب می‌آیند که محیط زندگی مدرن را بوجود می‌آورند و در نهایت به جهانی می‌انجامند که انسانها در آن زندگی می‌کنند. اما نهضت‌های فکری- فرهنگی موسوم به «مدرنیسم»، سویه دیگر پویشهای اقتصادی اجتماعی است. این جریانات به افکار و ارزشها و خیالاتی دامن می‌زنند که در نهایت به انسان قدرت تغییر جهان را القاء می‌کنند. بدین ترتیب، تجربه مدرنیته حاصل دیالتیک مدرنیزاسیون و مدرنیسم است (برمن ۱۳۷۹: ۱۶). ذات این تجربه در ساختن و خراب کردن نهفته است. به عبارت دیگر واقعیات زندگی مدرن دائماً در حال شکل‌گیری و از شکل افتادگی هستند. از این روست که برمن عنوان فرعی کتاب خود و فصلی از آن را، این جمله مشهور مارکس قرار داده است: «هر آنچه سخت و استوار است دود می‌شود و به هوا می‌رود». این جهان و تجربه آن مستلزم نوع دیگری از انسان است که دیگر قانع نیست و سرثشت پیشرونده یا توسعه‌طلب دارد. کوتاه سخن آنکه پروژه مارشال برمن عمدتاً، با

مراجعه به آثار بزرگان ادبیات مدرن نظریه گوته، بودلر، داستایوفسکی، پوشکین، گوگول، چرنیشفسکی، بایلی و ماندلشتام توسعه می‌یابد. و این گویای آن است که این نویسنده‌گان و شاعران چه تجربه‌ای از مدرنیته داشته‌اند و آن را چگونه گزارش کرده‌اند و در مرحله بعد بیانگر مدرنیسمی است که در دیالیک با مدرنیزاسیون، در حقیقت تجربه مدرنیته را شکل می‌بخشد.

تجربه مدرنیته و تکوین جامعه‌شناسی

تجربه مدرنیته، تجربه‌ای متأخر است که سابقه آن به اوایل قرن شانزده باز می‌گردد. این دوره تقریباً مصادف است با تکوین عقل مدرن و علم جدید. در حقیقت علوم نوین فرزند ما بعدالطیعه جدید است و تحولات در افتاده در متافیزیک ارسطویی به تولید این علوم منجر گردیده است:

لب مابعدالطیعه جدید علم این است که: فاعلیت و واقعیت از آن عالم ریاضی است، عالمی که عبارت است از اجرام مادی متحرک در زمان و مکان ... در تحولانی که متهی به غلبه این بینش متابیریکی گردید، سه رکن اساسی متمایز وجود دارد: تحولی در تصور رایج از ۱. واقعیت، ۲. کلیت و ۳. ذهن و دستگاه ادراکی انسان. در مرتبه اول، جهان خارجی که ما در آن زیست می‌کنیم دیگر جهانی نیست آکنده از جواهر که به عدد کمیات محسوسه، اعراض واقعی داشته باشند، بلکه جهان اتم‌هایی است که اوصافی جز اوصاف ریاضی ندارند. در مرتبه دوم، تبیین حوادث بر حسب صور جوهری و علل غایی، خواه در جهان ماده و خواه در قلمرو وابسته ذهن بطور کامل متزوک افتاده و جای خود را به تبیین به حسب ساده‌ترین اجزاء مولفه داده است. در مرتبه سوم در سایه دو تحول یاد شده، تلاش فیلسوفان علم برای دادن توصیف تازه‌ای از نسبت ذهن انسان با طبیعت، در شویت دکارت متجدد است که مولف است از نظریه اوصاف اصیل و تبعی، توطن ذهن در گوشش‌ای از مفتر و نظریه تکوین مکانیکی احساسات و عقاید» (برت ۱۳۷۴: ۳۰۱).

علوم نوین در دامن این نوع از مابعدالطیعه رویش یافت و کپلر، گالیله و نیوتون تنها سه تن از معماران بزرگ آن به حساب می‌آیند. به هر روی اکنون می‌توان دریافت چرا علوم نوین فرزند روزگار جدیدند با آنکه موضوع شان قدیم است. به عبارت دیگر سبب همواره از درخت سقوط کرده است اما

نقط نیوتن با مشاهده آن به قانون جاذبه تفتن یافت. به زبان گویانتر تجربه نیوتن از سقوط سیب یک تجربه مدرن به حساب می‌آید، تجربه‌ای که متعلق به مدرنیته است. به همین سیاق تولد جامعه‌شناسی در قرن هجدهم میلادی نیز معنی می‌یابد. زیرا جامعه بعنوان موضوع علم جامعه‌شناسی از قدمت برخوردار است، لیکن جامعه‌شناسی علمی جدید است. آیا نمی‌توان گفت تجربه آگوست کنت، امیل دورکیم، کارل مارکس و ماکس ویر از جامعه اساساً، تجربه‌ای مدرن است و با تجربه پیشینیان تفاوت ماهوی دارد. براستی تجربه مدرنیته بنیاد علم جامعه‌شناسی است.

مدرنیته ایرانی و جامعه‌شناسی

تجربه مدرنیته را دیالیک مدرنیزاسیون و مدرنیسم شکل می‌بخشد و تنها مؤلفه معین این تجربه ذات متناقض نمای آن است: «هر آنچه سخت و استوار است، دود می‌شود و به هوا می‌رود». تجربه مدرنیته یک تجربه جهانی است که از ویژگی انعطاف^۱ برخودار است، به این معنی که موقعیت زمانی - مکانی خود را بازمی‌تاباند. از این روست که برمن از ترازدی توسعه از یکسو و مدرنیسم توسعه‌نیافرگی از سوی دیگر یاد می‌کند. بر اساس این الگو، تجربه مدرنیته در ایران، ویژگیهای خاص خود را دارد و سرانجام «مدرنیته ایرانی» را تحقق می‌بخشد. که به یک معنی مؤلفه‌های مهم آن عبارتند از: ایرانی بودن، معلم بودن، ایدئولوژیک بودن، تناسب کمتر داشتن با سنت، ابهام داشتن، دو قطبی بودن، پیش‌داوری داشتن، اثباتی بودن، تسلط عوامل خارجی بر داخلی، توجه به ساختار سیاسی، تقدس‌زدگی و اعتقاد به ترقی (آزاد ارمکی ۱۲۸۰؛ ۸۶-۸۰). تجربه مدرنیته در ایران را بدین ترتیب وضعیت جغرافیایی، پیشینیه تاریخی، موقعیت استراتژیک، سابقه اسلامی، جمعیت جوان، اقتصاد نفت، توسعه نامتوازن و چند عامل دیگر شکل می‌بخشد، که تعیین‌کننده مختصات مدرنیته ایرانی شمرده می‌شوند. این نوع مدرنیته بازتاب خود را در علم جامعه‌شناسی داشته است، به گونه‌ای که سرنوشت جامعه‌شناسی در ایران به نوعی با تجربه مدرنیته در ایران گره خورده و همه مواجهات ایرانیان با مدرنیته در جامعه‌شناسی انعکاس داشته است. به عبارت دیگر همه افت و

^۱. Reflexive

خیزهایی که مدرنیته در ایران با آن روپرتو بوده، در جامعه‌شناسی نیز نمود یافته است. جامعه‌شناسی در ایران می‌تواند به تبیین رابطه مدرنیته و جامعه‌شناسی در ایران کمک کند زیرا مؤلفه‌های مدرنیته ایرانی با مؤلفه‌های جامعه‌شناسی در ایران توازن دارد. ویژگیهای جامعه‌شناسی، نوع تحقیقات و مطالعات انجام شده، مسئله‌شناسی و رویکردهای نظری جامعه‌شناسی در ایران متأثر از مدرنیته ایرانی است. به بیان روشنتر تاریخ تحولات مدرنیسم در ایران با تاریخ تحولات جامعه‌شناسی در ایران همخوانی دارد. چنانچه وقتی که جامعه ایران در اثر ارتباط با غرب دچار دوگانگی ساختاری می‌شود، جامعه‌شناسی نیز در عرصه اندیشه، تحقیق و نیروی انسانی درگیر این دوگانگی می‌گردد و بین بحرانهای اجتماعی ناشی از توسعه با بحرانهای ساختاری و معنایی در جامعه‌شناسی رابطه وجود دارد (آزاد ارمکی ۱۳۷۸: ۲۹).

انقلاب مشروطه آغازگاه تجربه امر مدرن در ایران است. اصلاحات اقتصادی و اجتماعی از یکسو و تحولات فکری و فرهنگی از سوی دیگر میدان این تجربه را فراهم نمود. چنانکه برنامه‌های توسعه اقتصادی و صنعتی شدن به قصد توسازی راهاندازی شد و همراه با آن فکر قانون به نشانه نوگرایی طرح گردید. تجربه مدرن حاصل تعامل این دو لایه است.

اما همه ایرانیان در صد سال اخیر در بارآوری این تجربه همراه بوده‌اند و نویسنده‌گان به عنوان عاملان مدرنیسم فرهنگی در زایش این تجربه دخالت تام داشته‌اند. بنابراین، گزارش ایشان به اعماق این تجربه راه می‌برد. به تعبیر میشل فوکو، نویسنده‌گان به نهنگانی مانند هستند که در اعماق اقیانوس غوطه ورنده، جایی که از دسترس ماهیان به دور است و سپس بر می‌آیند و گزارش یگانه خود را از دل تاریک دریا فواره می‌کشند (فوکو ۱۹۸۰: ۷۹). به عبارت دیگر مدرنیته در تجربه نویسنده‌گان نمود می‌یابد و در آئینه ادبیات، خصوصاً رمان به منزله ژانر ادبی دنیای مدرن، جلوه‌گر می‌شود.

ادبیات مدرن از مؤلفه‌های مهم مدرنیسم در ایران است و نویسنده‌گان با آثار خود، در حقیقت، فرهنگ مدرن را شکل بخشیده‌اند. این فرهنگ نرم‌افزار محیطی است که نوسازی سخت‌افزار آن به حساب می‌آید. فارغ از این قضیه ادبیات مدرن به بهترین نحو بازگوکننده تجربه امر مدرن در ایران است. به عبارت دیگر نویسنده‌گان تجربه خود را از امر مدرن گزارش کرده‌اند که می‌تواند به عنوان روایت مدرنیته ایرانی قلمداد گردد. بنابراین با توصل به گزارشات ایشان و کاوش در آنها می‌توان مؤلفه‌های مهم مدرنیته ایرانی را استخراج و در نهایت آن را بازسازی نمود. پس از این صورتیندی

است که ویژگیهای علم جامعه‌شناسی و کیفیت تکوین آن در ایران آشکار خواهد شد. به عبارت دیگر سؤالات راهنمای پژوهش عبارتند از اینکه فرایند مدرنیته را نویسنده‌گان ایران چگونه گزارش کرده‌اند؟ و مؤلفه‌های مهم آن چیست؟ این خصوصیات در علم جامعه‌شناسی و تاریخ آن چگونه نمود یافته‌اند؟

روش‌شناسی پژوهش

صد سال داستان‌نویسی ایران گستره فوق العاده‌ای از نویسنده‌گان و آثار ادبی را در بر می‌گیرد که نقطه آغاز آن میرزا فتحعلی آخوندزاده است که به سال ۱۲۵۳ رمان تاریخی «ستارگان فریب‌خورده» یا «حکایت یوسف شاه» را نوشت و تا به امروز این فن که به قول آخوندزاده متضمن خواست ملت و مرغوب طبیع خوانندگان است (عبدی‌نی ۱۳۶۹: ۱۹) ادامه دارد. در این میان آثار بسیار زیادی در قالب رمانهای تاریخی و اجتماعی و روان‌شناسی و در زیر شاخه‌های انقلاب و جنگ و مهاجرت و البته گونه‌های دیگر پدید آمده‌اند که براستی انتخاب یک نمونه گویا، جهت بازسازی مدرنیته در ایران، را از میان این آثار بسیار متکثراً و متنوع با مشکلات فراوان مواجه می‌سازند. چنانچه به نظر می‌رسد هر نمونه‌ای که انتخاب گردد به هر حال محل ایراد است به هر روی در انتخاب نمونه معمولاً، دو معیار از اهمیت بیشتری برخوردار است:

۱. ارزش ادبی
۲. ارزش بازاری

ارزش ادبی را ناقدان ادبی تعیین می‌کنند و ارزش بازاری معطوف به تیراژ اثر است. این پژوهش در وهله نخست به ارزش ادبی اثر توجه داشته است. بدین ترتیب آثاری که عامیانه پسند شمرده می‌شوند از گردونه تحقیق کتاب گذاشته شدند و تنها آثاری در محدوده انتخاب باقی ماندند که به مفاضل نقد برگزیده شده بودند. پس از این مرحله می‌بایست معیار دیگری به میان می‌آمد تا از این کثیر ارزشمند قلیلی گزینش گرددند. تیراژ اثر یا خوانش مخاطبان معیار فرعی گزینش را فراهم نمود. در نهایت چهار نویسنده برگزیده شدند:

۱. صادق هدایت
۲. جلال آل احمد
۳. محمود دولت‌آبادی
۴. علی اشرف درویشیان

چهار نویسنده فوق جایگاه ویژه‌ای در تاریخ ادبیات ایران دارند، رماننویسی در ایران با صادق هدایت هویت پیدا شد. آثار جلال آل احمد با تاریخ روش‌فکری ایران گره خورده است. محمود دولت‌آبادی بزرگترین رماننویس معاصر ایران است و علی اشرف درویشیان با نگاهی خاص تحولات اجتماعی ایران را روایت می‌کند. با این حال نمونه مورد بررسی به هیچ روی خالی از اشکال نیست و ادعای آن را ندارد که بهترین انتخاب ممکن را انجام داده است. بلکه صرفاً با عنایت به آن دو معیار و البته با توجه به مضائق دیگر، محدوده پژوهش تعیین شده است.

به هر روی، آثار نویسنده‌گان مذکور به لحاظ مفهومی مورد بررسی قرار گرفت. و با بهره‌گیری از شیوه تحلیل محتوا سعی گردید مفاهیم مدرن شناسایی و استخراج گرددند. این مفاهیم به تأسی از پارسیز، ناظر بر چهار حوزه اقتصاد، سیاست، اجتماع و فرهنگ هستند و هر حوزه، بنابر الگوی برنمی‌تواند مشتمل بر مؤلفه‌های مدرنیازیون و مدرنیسم باشد که البته وزن هر لایه در حوزه‌های چهارگانه، متفاوت خواهد بود. چنانچه حوزه اقتصاد بیشتر با مفاهیم ناظر بر مدرنیازیون سازگار است و حوزه فرهنگ با مفاهیم ناظر بر مدرنیسم. واحد تحلیل در زیر حوزه‌ها، کلمه بوده و در مورد بعضی از داده‌های فرهنگی مضمون شماری حاکم بوده است. همچنین در انتخاب آثار سعی شده است معیار نقد ادبی در اولویت باشد، بنابراین آثاری که از نظر ادبی مهم قلمداد می‌شدند مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته‌اند. با این الگو آثار صادق‌هدایت، جلال آل احمد، محمود دولت‌آبادی و علی اشرف درویشیان به تفکیک بررسی شده‌اند.

پرتابل جامع علوم انسانی صادق هدایت

• آثار مورد بررسی

۱. گناه: شامل داستانهای وسوس، وداع، زندگی که گریخت، آفتاب لب‌بام، گناه، نزدیک مرزن آباد، دهن‌کجی، اختلاف حساب.
۲. سه قطوه خون: شامل داستانهای آینه شکسته، داش‌آکل، طلب آمرزش، لاله، صورتکها، چنگال، مردی که نفسش را کشت، محلل، گسته دز.

۳. زنده بگور: شامل داستانهای زنده بگور، حاجی مراد، اسیر فرانسوی، داود گوژپشت، مادرل، آتش پرست، آبجی خانم، مرد خورها، آب زندگی.
۴. بوف کور
۵. زنی که مردش را گم کرد: شامل داستانهای سایه مغول، زنی که مردش را گم کرد، شباهی ورامین، سگ ولگرد، تاریکخانه، فردا، غلام.
۶. دیوار: شامل داستانهای کلاح پیر، تمشک تیغ دار، مرداب حبشه، حکایت با نتیجه، کور و برادرش، جلو قانون، شغال و عرب، دیوار، قصه کدو، آب زندگی.

سنخ‌شناسی مفهومی آثار صادق هدایت

تعداد	مفهوم	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۸۵ (۱۶) (۴۴)	گله، شنلول، مهمات، تنفسک، تبر موتور، اتوبوس، اتومبیل، آمبولانس، بالن، تاکسی، ترن، فاین موتوری، قطار، کشنی، ماشین، هواپیما	تکنولوژی: نظایر ماشین آلات	۱	
(۲) (۱۷)	برق	انرژی		اقتصاد
(۶)	تلگراف، چاپ، رادیو، عکس، گرامافون	ارتباطات		
۹	ماشین حساب، ماشین ریش تراش، دوچرخه	متفرقه	۲	
۲۰	ایستگاه، جاده، خط آهن تجارت، پول	تأسیسات بازار	۳	
۱۱۴	مجموع حوزه اقتصاد			
۵۶ (۱۳) (۹)	دارالفنون، دبیرستان، مدرسه، کتابخانه آسایشگاه، بهداری، بیمارستان، داروخانه، مریض خانه	سازمانها:	۱	
(۱۵)	بانک، گمرک، مالی	اموزشی بهداشتی مالی		
(۳)	کارخانه، کپانی	صنعت		
(۶)	کلانتری، نظیمه، زاندارمری	نظمی		
(۱۰)	اداره	متفرقه		
۳۴	استخدام، بخشنامه، کار اداری، ماموریت، نامه رسمی، سند، شناسنامه، دفترداری، بیلان، تراز، حقوق	بروکراسی	۲	سیاست
۵	حزب، فاشیسم	احزاب	۳	
۹۵	مجموع حوزه سیاست			

۶۴	آزان، افسر، امنیه، بازرس، پاسبان، پلیس، ژاندارم، ستوان، سرباز، سرگرد، سروان، گروهبان، مدیر، معلم، دکتر، بازیگر تئاتر، پستچی، پیشخدمت، تاجر، حسابداری، تلگرافچی، رئیس، روزنامه‌فروش، ساعت‌ساز، شوفر، کارمند، منشی، ناظم، وکیل، عکاس.	مشاغل جدید	۱	
۲	اتحادیه اعتضاب، جنبش، خرابکاری، شورش، تیرباران، حکومت نظامی.	انجمن‌ها نقض اجتماعی	۲	۳
۷	قمار، تریاک	مسائل اجتماعی	۴	
۲				اجتماع
۷۵	مجموع حوزه اجتماع			
۴۶	مد جدید، پوکربازی، تانگو، دانسینگ، رقصخانه، سیگار، استخر، بالکلوب، پارک، پلاز، سیرک، کازینو، گاردن پارتی، لونا پارک	سبک زندگی	۱	
۴	قانون آزادی تنهایی، گفتگو با خود	ارزش‌ها خود	۲	
۱۰۰	فلسفه	عقلانیت و علم	۳	
۳	تئاتر، فیلم، گیتار، موزیک، ویلن	هنر	۴	فرهنگ
۱۱	روزنامه، مجله	مطبوعات	۵	
۱۳			۶	
۱۷۷	مجموع حوزه فرهنگ			
۴۶۱	مجموع چهار حوزه			

تفسیر جدول

در حوزه اقتصاد بیشترین فراوانی متعلق به تکنولوژی است که در این زیرحوزه، ماشین‌آلات بیشترین سهم را دارند. تکنولوژی نظامی نیز از فراوانی قابل ملاحظه‌ای برخوردارست. اما تأسیسات زیربنایی نظیر جاده و راه‌آهن انعکاس چندانی در آثار هدایت نداشته است، از همین جا می‌توان به نوع مدرنیزاسیون در ایران وقوف یافت. به عبارت دیگر، بنابر گزارش هدایت، مدرنیزاسیون در ایران از زیرساخت‌های لازم برخوردار نبوده و بیشتر صبغه روشنایی و نظامی دارد. در حوزه سیاست، بیشترین فراوانی به زیرحوزه سازمانها اختصاص دارد. البته زیرحوزه سازمانها به همراه بوروکراسی واقعیت این حوزه را به طور کلی شکل می‌دهند. سازمان و بوروکراسی بنابر رأی ماکس ویر از لوازم جامعه مدرن به حساب می‌آیند و گزارش هدایت حاکی از باز نمود عقلانیت مدرن در قالب سازمانها و بوروکراسی

در ایران است. در حوزه اجتماعی، بیشترین فضای متعلق به مشاغل جدید است. در واقع مشاغل جدید بیشترین نقش را در ساختار اجتماعی، حداقل در میان چهار مقوله، مشاغل جدید، انجمنها، نقد اجتماعی و مسائل اجتماعی ایفا می‌کنند. مشاغل نو از تغییر سبک زندگی و متعاقباً از نحوه تفکر جدید خبر می‌دهند. در اینجا نیز شمار مشاغل نظامی چشمگیر است که با توجه به بازتاب آن در آثار سه نویسنده دیگر به شیوه زندگی نظامی گری در مدرنیته ایرانی اشاره دارد. این نکته قابل تأمل است و با احتیاط بیشتر باید در مورد آن اظهار نظر نمود. اما قلت مفاهیم ناظر بر انجمنها در زیر حوزه اجتماعی، به نوعی از کمبود این نوع سرمایه اجتماعی در مدرنیته ایرانی خبر می‌دهد که همواره مورد بحث جامعه‌شناسی توسعه نیافتگی در ایران بوده است. در حوزه فرهنگ بیشترین فراوانی تعلق به خود مدرن دارد و مفاهیم ناظر برخود آثار هدایت در این مورد یک استثناء است. چنانچه در مورد نویسنده‌گان دیگر این زیر حوزه کمترین مفاهیم را به خود اختصاص داده است. بیشترین سهم در این مفهوم‌شناسی به رمان "بوف کور" و داستان کوتاه "سه قطره خون" متعلق است. به هر روی تنها نمی‌توان با تکیه بر آثار هدایت به تکوین خود مدرن در ایران رأی داد. چنانچه آثار نویسنده‌گان دیگر این قضیه را تأیید می‌نمایند. مقوله دیگر سبک زندگی است که باز هم خبر از تغییر شیوه زندگی و شکل‌گیری نوعی از نظام سرمایه‌داری وابسته در ایران می‌دهد.

در جمع‌بندی این بخش می‌توان گفت تجربه امر مدرن در حد فاصل دو لایه مدرنیزاسیون و مدرنیسم صورت می‌گیرد که بنابر گزارش هدایت این دو لایه از دیالیک تقریباً، متعادلی برخوردار است. چنانچه فراوانی حوزه اقتصاد به عنوان نماینده لایه مدرنیزاسیون برابر با ۱۱۴ مفهوم است که با ۱۷۷ مفهوم حوزه فرهنگ تفاوت فاحشی ندارد. بنابراین گزارش هدایت از تجربه مدرنیته حکایت از یک تجربه تقریباً متوازن دارد که ذهنی عینی آن تقریباً برابر است.

جلال آل احمد

• آثار مورد بررسی

داستانهای روزهای خوش، میزان، دفترچه بیمه، نو والقلم، در راه چالوس، الگمارک و المکوس، خواهرم و عنکبوت، شوهر آمریکایی، تجهیز ملت، دره خزان زده، آبروی از دست رفته، زن زیادی، خدادادخان، خانم نزهت الدوله، آرزوی قدرت، شمع نذری، روزهای خوش، گلستان چینی، محیط تنگ، اعتراف، جشن فرختنده، زیر آبیها، مسلول، گلدسته‌ها و فلک، نوبت توت فرنگی، سه‌تار، لک صورتی، دید و بازدید عید، زیارت، عکاس با معرفت، جاپا، بچه مردم، سمنویزان

تعداد	مفاهیم	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۱۹۱ (۳۰) (۸۳)	بمب، پستچه، تفنگ، تسب، گلوله، مسلل، هفت‌تیر، تراکتور، موتور، آمبولانس، موتور آسیاب، اتویوس، اتومبیل، ناکس، جیپ، سواری، طیاره، قایق موتوری، اتویوس دو طبقه، قطار، کامیون، لندرور، ماشین، موتور سیکلت، وانت، هواییا.	تکنولوژی: نظامی ماشین‌آلات	۱	
(۱۲) (۵۲)	برق، سونیچ، شمع برقی، گنگ‌برقی، نوله‌کنسی تلگراف، تلفن، چاپ، دوربین، رادیوگرام، گرامافون، عکس برداری رادیولوژی	اتریزی ارتباطات		لیکا
(۲) (۱۲)	دستگاه خودجگشی، زنگ‌الخبر، متله، دوچرخه، کوله، ماشین رختشویی، بخشال، ماشین‌ریش تراش	بهداشتی متفرقه		
۶	جاده، آسالت	تأسیسات	۲	
۱۲	بازار، دکان، تجارت خانه، سرفیلی، معامله، مغازه، بازار، سوپرمارکت.	بازار	۲	
۲۰۹	مجموع حوزه اقتصاد			
۱۴۴ (۶۴) (۷) (۱۴) (۱۲) (۲۲) (۲۵)	اداره فرهنگ، آموزشگاه، دارالفنون، دانشرا، دیرستان، دفتر مدرسه، بانک، بانکداری، بانک کشاورزی تلگراف‌خانه، کمپانی، کارخانه، مرغداری، کارگاه پارچه‌بافی، دادسر، دادگاه، دادگستری، آموزشگاه گروههایی، اشگاه انسان، اشگاه زنان، اداره‌سازی، شهرسازی، کلانتری، سرای‌خانه، کمیسری.	سازمان‌ها: آموزشی مالی صنعتی قصاید نظمی متفرقه	۱ ۲ ۳	

(۲۵)	گمرک، اداره آمار، اداره پست، اداره ثبت، اداره روزنامه، خبرگزاری، دفترخانه، محضر، سازمان برنامه و بودجه، سفارت.	متفرقه		
۵۶	کاغذبازاری، استخدام، اضافه حقوق، بازنشستگی، بایگانی، ترقیات، حکم، رتبه اداری، ساقمه خدمات، صورت جلسه، فساد اداری، کار دولتی، ماموریت، سند مالکیت، مواجب، قضی، امضاء، شناسنامه، سرشماری، جواز، قبالت.	بوروکراسی	۲	
۲۲	حکومت، سیاستمدار، دولت، کابینه، وزارت جنگ، وزارت توانه، وزارت فرهنگ، هیئت دولت، پارلمان، مجلس.	دولت مدرن	۲	
۱۵	تشکیلات، حرب، دمکرات، کمونیست، کمیته حزبی، امپریالیسم، کمیته مرکزی، مسائل حزبی، میتینگ، پراگماتیسم، اپوزیون.	احزاب	۴	
۲۷		مجموع حوزه سیاست		

سنخ‌شناسی مفهومی آثار جلال آل احمد

تعداد	مقاهیم	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۱۷۰	آزان، استوار، افسر، امنیه، پاسبان، تیمسار، رئیس پاسگاه، رئیس ذوبان، زندارم، ستون، سرباز، سرگرد، سروان، سرهنگ، گروهبان، دوافروش، دادیار، قاضی، نایابده، مجلس، استاد، بازرس، بازگان، بلطفروش، بستچی، شاجر، حقوقدان، خدمتکار، خلبان، دادرس، دکتر، دوچرخه‌ساز، رئیس اتحادیه، رئیس اداره، رئیس بانک، رئیس دانشگاه، رئیس شهریاری، رئیس کلانتری، رئیس معدن، رائندۀ، روزنامه‌فروش، روزنامه‌نویس، ستاره سینما، سردبیر، سفیر، شووفر، طبیب، کابیدار، کاپیتان، ماشین‌نویس، مترجم، محضدار، مدیر، معاون، معلم، مکانیسین، مشن، مهندسدار، مهندس، ناظم، نایابده، مجلس، وزیر.	مشاغل جدید	۱	
۵	اتاق تجارت، اتحادیه، اجتماعات، حاجه فرهنگ.	انجمن‌ها	۲	
۲۴	اعتصاب غذا، مبارز، زندانی سیاسی، نهضت، کریشک، فریضی، بازی، حکومت نظامی، امپریالیسم، دیکتاتوری، بورژوازی.	نقد اجتماعی	۳	
۷	نقاب، رشو، شرب خمر، قمار.	مسائل اجتماعی	۴	
۳	حیابان، زندگی شهری	شهر	۵	
۲۰۹		مجموع حوزه اجتماع		

۴۶	آرایش و پیرایش، تغییرات مد، مروی سر، کراوات، لباس عروس، مانیکور، سیگار، اوقات فراغت، پارک، پلازا، رقص، تالار	سبک زندگی	۱	
۵	آزادی، امانت، ملت، دمکراسی	ارزش‌ها	۲	
۵	نهایی، عشق	حود	۳	
۱۱	کنفرانس علمی، اقتصاد، باستان‌شناسی، تاریخ زبانیک، شرق‌شناسی، هندسه	عقلانیت	۴	
۱۱	ازکتر، سینما، صحنه نمایش، فیلم نمایشگاه، نقاشی موزه	و عنم	۵	نمایش
۲۹	روزنامه، مجله، مطبوعات، هفته‌نامه	هر مطبوعات	۶	
۱۰۷		مجموع حوزه فرهنگ		
۷۶۲		مجموع چهار حوزه		

تفسیر جدول

در حوزه اقتصاد بیشترین فراوانی متعلق به تکنولوژی ماشین‌آلات است. در واقع محیط تکنولوژیک را در وهله نخست وسائط نقلیه شکل می‌دهند. پس از آن تکنولوژی نظامی بیشترین تأثیر را در زندگی مردم داشته است. مفاهیم ناظر بر زیر حوزه بازار، نیز دال بر نوعی از نظام سرمایه‌داری و نظفه‌بندی آغازین آن است. در حوزه سیاست بیشترین سویه را سازمانهای بوروکراتیک به عهده دارند و مقوله دولت مدرن نیز از جمله این سازمانهای است. بنابراین، سویه ساخت افزاری تجربه مدرن از صبغه ساختاری برخوردار است. ضمن آنکه مفاهیم ناظر بر دولت مدرن انعکاس نوسازی سیاسی است که ملازم با شکل‌گیری احزاب می‌باشد. بیشترین سهم را در حوزه اجتماع مشاغل جدید به خود اختصاص داده است. در واقع حوزه اجتماع دال بر تحولات عمده شغلی است که به نوعی از وضعیت فکری متفاوت خبر می‌دهد و از سوی دیگر مؤید شکل‌گیری بوروکراسی است. در بین مشاغل جدید مشاغل نظامی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است که بیانگر جایگاه نظامیان در تاریخ مدرنیته ایران است. همچنین قلت مفاهیم ناظر بر انجمانهای جدید نظری اتحادیه‌ها تأمل برانگیز است. اما مفاهیم متناظر با مقوله نقد اجتماعی نشانگر مقاومت در مقابل قدرت است که این مقاومت یا متعلق به نیروهای سنتی است و یا مهمنتر از آن نتیجه تحولات ساختی و تعمیق اندیشه مدرن در قالب شعار آزادی، برابری و برادری است. مارشال برمن به گونه تحسین برانگیزی ملزم خیابان و نقد قدرت را در انقلاب روسیه نشان داده است، زیرا خیابان به خودی خود امکان حضور و مقابله با قدرت را برای

تولد مردم فراهم می‌آورد و اساساً انسان جدید در خیابان متولد می‌شود (پرمن ۱۳۷۹: ۲۶۰) در مورد ایران نیز این ملازمت می‌تواند معنی دار باشد. در حوزه فرهنگ تغییر سبک زندگی خبر از تحولات فرهنگی متناظر با تحولات اقتصادی می‌دهد. در واقع مفاهیم ناظر بر این زیر حوزه، از شکل‌گیری سبک نوین زندگی و تغییر ذاته حکایت می‌کند، به بیان بوردیو این تغییر ذاته با تحولات ساختی جامعه ملازمت دارد همچنانکه شکل‌گیری طبقات جدید با تمایز سبکهای زندگی همراه است (پر بوردیو ۱۹۸۴: ۷۱). کثرت مفاهیم متناظر با مقوله مطبوعات بیانگر این است که مطبوعات به عنوان رکن چهارم دمکراسی به آرامی جای خود را در زندگی جدید باز می‌کنند.

در نهایت بانگاهی اجمالی به فراوانی مقولات حوزه فرهنگ در مقایسه با حوزه اقتصاد، تقریباً، بیانگر آن است که واقعیت فرهنگی جامعه جدید در توازنی با واقعیت اقتصادی قرار نداشته و $\frac{1}{2}$ از یک تا خر رفع می‌برد. به عبارت دیگر تجربه امر مدرن در چنین شرایطی یک تجربه نامتوازن خواهد بود. به گونه‌ای که سویه سخت افزاری این تجربه با سویه نرم افزاری آن همخوانی لازم را ندارد. البته به نظر می‌رسد این عدم توازن چندان به مسئله‌ای حاد تبدیل نشده است، بلکه نشانه‌های عدم توازن آرام آرام در حال شکل‌گیری است.

محمود دولت‌آبادی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پortal جامع علوم انسانی

آثار مورد بررسی

- ۱. کارنامه سپیج
- ۲. روزگار سپری شده مردم سالخورده (جلد ۱: اقلیم آباد)
- ۳. جای خالی سلوچ
- ۴. کلیدر (جلد ۴ و ۳، ۲، ۱)

سنج شناسی مفهومی آثار محمود دولت‌آبادی

تعداد	عنوان	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۱۴۵۹ (۷۳۹) (۳۳۴) (۲۲) (۱۴۴) (۲۱۹) ۷۷ ۱۰۱	نهنگ، گلوله، بیم، مسلل، فنک، بربو، نوب نظامی، مایزر، اسلحه موتور سیکلت، ماشین، انبوس، تاکسی، قطار، اتوبوس، موتور کاپیون، تراکتور، نفتکنی، اتوبوس، اتوبوس، هواپیما لامپ برق، نمایه آب، آب لوله کنی، برق چابحاله، ماشین چاب، مرسه انتشارات، نفن، تاپ، فیلم، عکس، گرمانگو. رادیو، بست، نلکراف کبریت، ماشین حساب، دوچرخه، ساعت، عینک، ماشین ریش تراش، پنکه، چراغ، دریم، عکس. خط‌آهن، خط‌سرویس، استگاه، راه‌آهن، رامساری، بیروگاه، آغازال، پالایشگاه سوداگران، فروشگاه، بول، تجارت، داد و ستد، معامله، خرید و فروش، تحارتخانه، دلالی، باسکناس، نومان	نگرانی‌رزی نظم ماشین‌آلات ازرسی ارتباطات متغیره تاسیسات بارار	۱ ۲ ۳	اقتصاد
۱۰۹۷		مجموع حوزه: اقتصاد		
۴۱۶ (۴۴) (۶) (۳۱) (۱۴۴) (۵۰) (۴۸) ۷۶ ۷۵ ۳۹	کتابخانه عمومی، آموزشگاه، کتابخانه، داشگاه، مدرسه، کلاس، اداره، فرهنگ، دیپرستان، دیستان، دانایی، بانک، مالیه کارخانه، کارگاه پاسگاه، ظرفی، ارتش، پادگام، زاندارمری، مرکز پلیس، سریازخانه، شهریانی، گروههای، دستگاه انتظامی، گردان، هنگ، جوخه، ستاد، بست اداره، شهرداری، شرکت، دیوان، استانداری، بیستاحوال، محضر، فرمانداری بهادری، پیمارستان، مریض خان سامه، کادر ثابت، بارنشتیکی، حکم انتقام، بوروکراس، پروسه، شناسنامه، گواهی، بلاغ، استهبان، استخدام، اساده رسمی، عدیله، دونت، مجلس، کمیسیون، ثارت سیاسی، محکمه، دادگستری نازیسم، ناسیب‌نالیسم، لیبرالیسم، صهیریسم، نودایی، بلشویک، تعالیت سیاسی، دمکرات، فاشیسم	سازمان‌ها آموزش مالی صنعتی نظمی متغیره بهداشتی بوروکراس دولت مدنی اجزاء	۱ ۲ ۳ ۴	سیاست
۵۰۶		مجموع حوزه: سیاست		
۱۲۸۵ ۱۸ ۷۷ ۱۸۶ ۳۸۲	شهردار، نهندگان، افسر، گردیهان، سرچوچه، (انفار)، پاسیان، مشاغل دولتی، شهردار، بازپرس، وکیل، امینه، استوار، سرگرد، محضدار، مصدقی، سرمهنگ، پلیس، باریگر شاناق، عکاسی، اوتست، دکتر، معلم، داشجو، داشستان، دایره‌شک، روزنامه‌نویس، کارگر، سرکارگر، دلال، پرستار، سوره، نگران، سوریان، هندس، رانده، مدیر فروشگاه، شفوف، خلبان، کارمند، مددع العلوم، تاجر، فرماندار، افسر، کلاهتر، مأمور دولت، پزشک، شاغل زبانه. جانه فرنگ، عاهه سایش، اسادیه، پاسگاه، مرکز شمار، اینجمن حاسه و مدرسه، اینچمن شعر، کانون، بنی نوایان، سازمان جوانان، اتحادیه، قیام زبان، کردتا، ظاهرات، نهضن، حکومت نظامی، نظام ارباب و رعیت فرهنگ پیگانه، مهاجرت، تاجران، از هم گشته‌گشی خانواره، اعتیاد، جرم، پیکاری، قتلار، ورقه‌زای، سرت خصر، آلوگی شهرها، سرفت شهر جدید، شهرسازی، شهر، خیابان، خدمات شهری، شهرولد	مشاغل جدید انحصارها تقد اجتماعی سائل اجتماعی شهر	۱ ۲ ۳ ۴ ۵	اجتماع
۱۴۴۸		مجموع حوزه: اجتماع		
۳۹۳ ۵۰	سبک زندگی کت و سلوار، لباس فرنگی، چراغ‌اعانی، ریشم تراشیدن، سنت شکنی در ازدواج، سنت شکنی زبان، سنت شکنی در تکریم بزرگسالان، پارک	سبک زندگی ازدواج از رشها	۱ ۲ ۳	فرهنگ

۲۶	گردشگار، آزادی، دمکراسی، قانون، ملت، امنیت، تنهایی، تأمل در خود، وانهادگی، اختصار، عشق، فیزیک، عقل مدرن، تئاتر، سینما، روزنامه	شود عقلانیت و علم هنر مطبوعات	۴	
۱۲			۵	
۱۲			۶	
۵۰۷	مجموع حوزه فرهنگ			
۴۰۰۸	مجموع چهار حوزه			

تفسیر جدول

در حوزه اقتصاد از مجموع ۱۵۹۷ مؤلفه احصاء شده، ۱۴۵۹ مؤلفه مربوط به تکنولوژی است و این به معنی غلبه فضای نظامی تکنولوژیک در آثار دولت‌آبادی است. البته از این نکته باید غافل ماند که تکنولوژی‌های نظامی بیشترین سهم را در زیر حوزه تکنولوژی، به خود اختصاص داده‌اند و این نشان از نوسازی نظامی و نوع مدرنیزاسیون در ایران دارد که ناگزیر به تجربه راه یافته است. تکثر نسبی مؤلفه‌های ناظر بر مقوله بازار به معنی گسترش سوداگری و نظام سرمایه داری است، و قلت مفهومی تأسیسات یانگر ضعف بنیادهای مدرنیزاسیون در ایران است. در حوزه سیاست سازمانهای بوروکراتیک نقش عمده‌ای را در نوسازی اداری ایران ایفا می‌نمایند. چنانچه مفهوم بوروکراسی بیشتر به تجربه درآمده است. البته سازمانهای نظامی بیش از مقولات دیگر گزارش گردیده‌اند. همچنین کثرت مؤلفه‌های ناظر بر دولت مدرن از استقرار نسبی دولت و گسترش حوزه تحت سیطره آن حکایت می‌کند. در حوزه اجتماع مشاغل جدید همچنان رو به فروتنی دارند. چنانکه ۱۲۸۵ شغل شمرده شده نشانه شکل‌گیری آگاهی‌های منزلي متفاوت است. کثرت مفهومی شهر از گسترش شهرنشینی و نقش شهرها در مدرنیته ایرانی خبر می‌دهد، به عبارت دیگر شهر، محیط تجربه مدرن را شکل می‌بخشد و تولد مفهوم شهر وند را می‌سازد. همچنین کمیت و کیفیت مسائل اجتماعی دال بر تکوین روزافزون فرایند مدرنیته در ایران و آسیب‌شناسی آن است. در حوزه فرهنگ مؤلفه‌های ناظر بر سبک زندگی بیشترین سهم را دارند. این مفاهیم یانگر شکل‌گیری شیوه نوین زندگی در تطابق با فرایند مدرنیته‌اند. ارزش‌های دنیای جدید نیز در فضای فرهنگی جامعه رو به تزايد دارند. چنانچه مفهوم ملت در این حوزه با دولت در حوزه سیاست همخوانی دارد زیرا تکوین دولت مدرن

در ایران مستلزم شکل‌گیری ملی‌گرایی است. اما مؤلفه‌های ناظر بر تکوین خود از فراوانی چندانی برخوردار نیستند این موضوع میتواند یادآور بازاندیشانه نبودن مدرنیته ایرانی باشد. همان خصلتی که آنتونی - گیدنر آنرا از پیامدهای مدرنیته در غرب به حساب می‌آورد (گیدنر ۱۳۷۷: ۴۴). به هر روی، نسبت حوزه فرهنگ به حوزه اقتصاد، به عنوان دو حوزه کاملاً متفاوت و معطوف به دو لایه ذهنی و عینی تجربه امر مدرن، در گزارش محمود دولت‌آبادی از فرایند مدرنیته در ایران حدود $\frac{1}{3}$ است، که این نسبت بیانگر عدم توازن در تجربه مدرنیته ایرانی است. به عبارت دیگر این عدم توازن به آهستگی با تعمیق تاریخی خود به ویژگی مدرنیته ایرانی تبدیل می‌گردد.

علی اشرف درویشیان

آثار مورد بررسی

سلول ۱۸

همراه با آهنگهای بابام: شامل داستانهای مادر نمونه من، انار، سحر در سبد از این ولایت: شامل داستانهای خالو رسول، موتور برقی، سه خم خسروی، زمین، کاه، ندارد، قبرگیری، هناو، گازولک، گرگ، کاکه مراد، تیشه آبشوران: شامل داستانهای خانه ما، بیالون، عموم بزرگ، بی، حمام، آب پاش، صلح، بیماری، باغچه کوچک، ننه جان چه شنده، ماهی در نقلدان. رنگینه: شامل داستانهای رنگینه، کی برمی‌گردی داداش جان فصل نان: شامل داستان‌های حد نفتی، یک روز، عشق و کاهگل، بابای معصومه، دکان بابام، آبگوشت الوجه.

سالهای ابری (جلد ۴ و ۳.۲)

سنجشناصی آثار علی اشرف درویشیان

نعداد	مفهوم	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۱۴۷۵ (۲۲۵)	تفنگ، گلوله، بعب، هفت تیر، اسلحه، دهتیر، مسلل، توب، تانک، تیر، موتو، ماشین، آتوپوس، وانت، هواپیم، طاره، کایرون، سواری، مینی بوس، درج، آتوسیبل، هلي کوپر، تریبلی، لودر، تانکر، آمبولانس آب، برق، راکتور، نورانکن، فیبر، لامپ.	تکنولوژی؛ نظامی	۱	اقتصاد
(۴۰۰) (۱۰۰)	صطیغ مردم، تلویزیون، رادیو، گرامافون، دوربین، میکروفون، تلفن، تلگراف، آئین، مخابرات، بی سیم ساعت، دوچرخه، برمیوس، ماشین دیش تراش، چرخ گوشت، ماشین حساب، کولر، دربیل، منه، باطری، دستگاه فتوکپن	ماشین آلات ارتباطات	۲	
(۲۲۹) (۳۲۱)	شرکت نفت، پالاشکا، جاده ریال، اسکناس، قسط، سفته، چک، تومان بازار	متفرقه	۳	
۱۱۳ ۱۵۷	مجموع حوزه اقتصاد	تأسیسات بازار		
۱۵۴۵	سازمان‌ها؛ آموزش نظامی بهداشتی متفرقه بروکرنس	۱		سیاست
۷۶ (۲۲) (۱۹)	مدرسه، کلام، دانشگاه، دانشسرای، دیپرستان، دیستان، راعتصایی، کتابخانه، بازار دانشگاه، نظمی، سر بازخانه، کلانتری، پاسگاه، گارد، شهربانی، ڈاندارمری، سازمان انتہت، بادگان، سوارکار	آموزش نظامی	۲	
۱۶۱ (۱۸) ۴۴	بیمارستان، نیمازخانه، محضر، اداره، کمیابی، گمرک، سازمان مسکن گواهی‌بایمه، کارت شناسایی، شناسانه، کارگریس، استخدام، بازنشستگی، حرفق، ابلاغ، دیوان، نشاحوال	بهداشتی	۳	
۲۴ ۲۵	حکم، امارکری، دیبلی، کارنامه، لسان	دولت	۴	
۴۰	محکم، پارلمان، محض، اداره، کمیابی، گمرک، سازمان مسکن دادگستری، چهارمودی، نخست وزیر، وزیر، عدالیه، دادگاه، دیوانخانه، مشارکت سیاسی، عطایات های سیاسی، امپریالیسم، آثارشیمی، حرب، حرب تردد، نواده‌ای، حرب بر سرتاسری، دمکرات، جبهه ملی، لیبرال، پان ایرانیست، کمونیسم، فدائی، فائیسم، چیزی، جزویک	مدرس	۵	
۱۸۰	مجموع حوزه سیاست			

نعداد	مفهوم	زیر حوزه	ردیف	حوزه
۹۷۴	استاندار، بختدار، فرماندار، دادستان، محضدار، وکیل، افسر، سرهنگ، سرگرد، گروهبان، زاندارم، سرتیپ، فرمانده، سردار، تفنگدار، ازان، پلیس، کلسل، استوار، سروان، پاسان، رانده، دکتر، پر شک، پر شکار، دامپزشک، دستگردش، وزیر، نخست وزیر، پست چی، مهندس، گروهبان، حسیدان، فیلم‌گار، سرگارگر، محضدار، عکاس، معلم، اماراتچی، مدیر، نر شکار، پلیس، ناظم، هنرپیشه، دیبر، وکیل پرسنار، خلبان، خوبنگار، گارمن، بازرس، شفیر، رفاقت، حروچین، مکانیک، ماشین نویس، نکشن	مشاغل جدید	۱	اجتماع
۶ ۱۰۴	جهانه اتحاد، کانون پرورش فکری، انجمن تاریخ، شمار، اعلامیه، استهصال، اقلاییگری، ظاهرات، انقلاب، تحصن، نقد اجتماعی، بالای شهر، روشنگر، استهصال، کودتا، استهصال دیکتاتوری، پرووتاریا، پارسیتی بازی، نزول حواری، قاحقی، همایزت، بیکاری، شرب خمر، قمار، کاماره	انجمن‌ها	۲	
۴۶	مسائل اجتماعی	۳		
۱۰۷	شهر، ابارستان، شهر وند، خیابان، خدمات شهری، نهادی شهری	۴		
۱۴۷	مجموع حوزه اجتماع	۵		
۱۹۵ ۵۰ ۰ ۱۷ ۲۲ ۱۳ ۳۰۲	سیکار، اسکی، تیس، زیست‌ناستک، کلوب، دنس، سنت شنکن ازادی، ملت، قانون، دمکراسی تهایی، تامل، اضطراب سیماء، فبل، موزیک پر شک، فیزیک، هدسه، علم مجله، روزنامه، شبته	سیک زندگی ارزش‌ها خود هر علاقه‌مندی و علم مطبوعات	۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶	فرهنگ
۳۶۹	مجموع حوزه فرهنگ			
	مجموع چهار حوزه			

تفسیر جدول

در بین چهار حوزه بیشترین سهم متعلق به حوزه اقتصاد است اما با یک تغییر و آن اینکه دیگر تکنولوژیهای نظامی در اولویت قرار ندارند بلکه ماشین‌آلات سبک و سنگین با ۴۰۰ مورد احصایی از بیشترین فراوانی در حوزه اقتصاد برخوردار است و از آنجا که این تکنولوژیها بیشتر جنبه مصرفی داشته و به جامعه مصرف‌گرا تعلق دارند ویژگی آینده مدرنیته ایرانی را نشان می‌دهند. نگاهی به تکنولوژیهای متفرقه نیز که از حیث فراوانی در ردیف دوم قرار دارد مؤید این معنی است. اما قلت مقاهم ناظر بر تأسیسات زیربنایی و اقتصاد پولی دال بر ضعف نهادهای بنیادی سرمایه‌داری است. در این حوزه افزایش نسبی مقوله احزاب قبل تأمیل است. اما روی هم رفته این حوزه، بازتاب چندانی در آثار درویشیان نداشته است، این قضیه می‌تواند مؤید آراء کسانی باشد که معتقدند مدرنیته ایرانی از ضعف نهادی رنج می‌برد. در حوزه اجتماع فراوانی بلا منازع مشاغل جدید چشمگیر است و حکایت از آن دارد که بواسطه این مشاغل تجربیات جدیدی در حال شکل‌گیری است که گذشتگان فاقد آن بوده‌اند. تجربه بازنشستگی یکی از آنهاست زیرا این تجربه مختص مشاغل دولتی است و مشاغل سنتی از اساس با این مفهوم بیگانه‌اند. بنابراین انعکاس این تجربه در ادبیات مدرن میسر خواهد شد. بیگانگی از کار و متعاقباً از خودبیگانگی نیز از شمار دیگر تجربیاتی است که به مشاغل جدید و نظام سرمایه‌داری پشتیبانشان باز می‌گردد. این تجربه نیز در ادبیات داستانی انعکاس خود را داشته است. همچنین مؤلفه نقد اجتماعی در حال قوت گرفتن است، گویی بواسطه بروز مسائل اجتماعی جدیدی که همبار زندگی مدرن هستند این مؤلفه قاعدتاً می‌باشد افزایش بیابد. اما فراوانی نسبتاً زیاد حوزه اجتماع در مقایسه با حوزه‌های دیگر نباید به غفلت از واقعیت انجمنها و ضعف شدیدشان به عنوان یک نوع سرمایه اجتماعی بینجامد. زیرا این امر یکی دیگر از ویژگیهای مدرنیته در ایران به حساب می‌آید. در مورد حوزه فرهنگ که کمترین فراوانی را داراست باز هم بیشترین موارد احصاء به سبک نوین زندگی باز می‌گردد، البته توجه به ارزشهای مدرنیستی تغییر قانون و آزادی نیز قابل ملاحظه است. با یک نگرش کلی می‌توان گفت آثار درویشیان حاکی از گسترش گستاخانه بین فرآیند فرهنگی و فرآیند اقتصادی است، چرا که نسبت این دو حوزه در آثار بررسی شده به $\frac{1}{5}$

رسیده است، و حاکی از خروج کامل تجربه مدرنیته از توازن اولیه خود است که آثار هدایت بیانگر آن بود.

ب) آمد

عمل مدرن به عنوان تیپ ایده‌آل از مختصات خاص خود برخوردار است، و فرایندهای اجتماعی اقتصادی از یکسو و فرایندهای فکری فرهنگی از سوی دیگر محیط این عمل را فراهم می‌آورند. به عبارت دیگر تجربه مدرنیته دو سویه دارد. مدرنیزاسیون سویه عینی آن را تشکیل می‌دهد و مدرنیسم فراهم آورنده سویه ذهنی این تجربه است. در واقع دیالکتیک این دو سویه است که به تجربه امر مدرن تعین می‌بخشد. این دیالکتیک هنگامی در حالت تعادل است که مدرنیزاسیون و مدرنیسم هم‌سنگ هم باشند و یک سویه، سویه دیگر را به نفع خود پس نراند باشد. تاریخ تجربه امر مدرن در ایران دلالت بر خروج از وضعیت توازن دارد، چنانچه می‌توان گفت ویژگی ممتاز این تجربه در ناموزونی آن نهفته است. گزارش‌های ارزشمند نویسنده‌گان و داستان‌نویسان ایرانی از تکوین تاریخی این تجربه حکایت می‌کند و آثار صادق هدایت، جلال آل احمد، محمود دولت‌آبادی و علی اشرف درویشیان ناظر بر این قضیه است. چنانچه ترتیب تاریخی این نویسنده‌گان و آثارشان پرتو دیگری برچند و چون تجربه مدرنیته در ایران می‌افکند. جدول دو بعدی ذیل بیانگر مفاهیم متناظر با مؤلفه‌های چهارگانه‌ای است که هر کدام به نوعی با یک لایه همتخوانی دارند و آن را نمایندگی می‌کنند.

مجموع	فرهنگ	اجتماع	سیاست	اقتصاد	حوزه نویسنده	
					هدایت	آل احمد
۴۶۱	۱۷۷	۷۵	۹۵	۱۱۴		
۷۶۲	۱۰۷	۲۰۹	۲۳۷	۲۰۹		
۴۰۵۸	۵۰۷	۱۹۴۸	۵۰۶	۱۵۹۷	دولت‌آبادی	
۳۲۶۹	۳۰۲	۱۲۳۷	۱۸۵	۱۵۴۵	درویشیان	
۹۰۵۰	۱۰۹۳	۳۴۶۹	۱۰۲۳	۲۴۶۵	مجموع	

مؤلفه‌های اقتصاد و سیاست با فرایند مدرنیزاسیون مناسبت بیشتری نشان می‌دهند و مؤلفه‌های اجتماع و فرهنگ با فرایند مدرنیسم، به عبارت دقیق‌تر مؤلفه فرهنگ مغز مدرنیته‌ای را تشکیل می‌دهد که اقتصاد غشاء آن است. حال با مقایسه شمار مفاهیم متناظر با مؤلفه فرهنگ نسبت به شمار مفاهیم متناظر با مؤلفه اقتصاد می‌توان به برداشتی نخستین از وضعیت و سهم وجوده ذهنی و عینی در تجربه مدرنیته دست یافت. این نسبت در آثار صادق هدایت تقریباً $\frac{1}{4}$ است. بدین ترتیب گزارش هدایت، که در آغازگاه این تجربه قرار دارد، بیانگر مدرنیته متوازن است. حال آنکه به فاصله‌ای کوتاه در گزارش آل احمد این نسبت، به $\frac{1}{2}$ تقلیل می‌یابد. در واقع مدرنیته از توازن اولیه خود خارج شده و سویه سخت‌افزاری بر سویه نرم‌افزاری تسلط یافته است. بدین ترتیب آل احمد زنگ خطری را به صدا در آورد که بعدها دولت‌آبادی و درویشیان با شدت وحدت بیشتری آن را نواختند. چنانچه نسبت مؤلفه فرهنگ به اقتصاد در آثار دولت‌آبادی به $\frac{1}{3}$ می‌رسد و در آثار درویشیان به $\frac{1}{5}$ فرو می‌نشیند. به هر روی این روند بیانگر آن است که مدرنیته ایرانی در آغاز گاه خود متوازن بوده، اما نقطه تعادل را به سرعت ترک گفته و در سرایش ناموزونی فرو افتاده است. چنانچه داده‌های جدول، علی‌رغم گوناگونی گزارش نویسندگان از واقعیت مدرنیته، حاکی از یک حقیقت است: تکوین تاریخی مدرنیته نامتوازن در ایران.

عزیمت مدرنیته از نقطه توازن و تعمیق روزافزوں عدم تعادل اثر خود را در تکوین جامعه‌شناسی ایران بر جا گذاشته است. سیطره کمیت‌گرایی بر کیفیت‌گرایی و سنت تنومند تحقیقات کمی در جامعه‌شناسی ایران حکایت از تجربه ناموزون مدرنیته در ایران دارد. چنانچه ویژگی بارز جامعه‌شناسی در مرحله تأسیس (دهه سی و چهل) وجود استادانی است که دغدغه نظریه‌پردازی و جامعه‌شناسی ایران دارند، حال آنکه اساتید مرحله استقرار و توسعه (دهه پنجاه و شصت) بیشتر به تحقیقات توصیفی روی آورده و از مباحث نظری و روشنی در عرصه جامعه‌شناسی ایران دور بودند (آزاد ارمکی ۱۳۷۸: ۵۱). تحقیقات انجام شده در مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی از سال ۱۳۳۷ تا سال ۱۳۵۷ نیز مؤید این معنی است، زیرا جامعه‌شناسی روستایی با گرایش تحقیقات

مونوگرافیک، به عنوان یک حوزه با ۲۷ درصد بیشترین سهم رادر بین حوزه‌های مطالعاتی مختلف داشته است، حال آنکه جامعه‌شناسی نظری به عنوان یک حوزه اساساً فاقد تحقیق است و سهم جامعه‌شناسی تطبیقی به عنوان نزدیکترین حوزه به جامعه‌شناسی نظری فقط معادل $5/2$ درصد از کل تحقیقات انجام شده توسط مؤسسه است (دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران ۱۳۸۱: ۹) بدین ترتیب تجلی عینیت‌گرایی در تجربه ناموزون مدرنیته در چهره کمیت‌گرایی جامعه‌شناسی ایران به چشم می‌خورد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مأخذ

- آزاد ارمکی، تقی (۱۳۸۰)، مدرنیته ایرانی، تهران، نشر اجتماع.
- آزاد ارمکی، تقی (۱۳۷۸)، جامعه‌شناسی در ایران، نشر کلمه.
- اسکارپیت، رویر (۱۳۷۴)، جامعه‌شناسی ادبیات، ترجمه مرتضی کتبی، تهران، انتشارات سمت.
- برمن، مارشال (۱۳۷۹)، تجربه مدرنیته، ترجمه مراد فرهادپور، تهران، طرح نو.
- برت، ادین آرون (۱۳۷۴)، مبادی مابعدالطبیعی علوم نوین، ترجمه عبدالکریم سروش، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- تودروف، نزوان (۱۳۷۷)، منطق گفتگویی میخائل باختین، ترجمه داریوش کریمی، تهران، نشر مرکز.
- عابدینی، سید حسن (۱۳۶۹)، صد سال داستان نویسی ایران، تهران، نشر تدر.
- گیدنز، آنتونی (۱۳۷۷)، پیامدهای مدرنیت، ترجمه محسن ثلاثی، نشر مرکز.
- لوکاج، جورج (۱۳۸۰)، نظریه رمان، ترجمه حسن مرتضوی، تهران، نشر قصه.
- دانشکده علوم اجتماعی (۱۳۸۱)، سیر تحول علوم اجتماعی در ایران، تهران، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
- Bourdieu, Pierre (1984) *Distinction: A Social Critique of The Judgement of taste*, Routledge & Kegan Paul, London, Melb Ourne and Henley,
- Cavallo, agauglielmo, and Chartier Roger (1999) *A History of Reading in West*, polity press.
- Griswold, Wendy (2002) *American Character and the American Novel: An expansion of reflection theory in sociology of literature*, in " cultural sociolog", Edited by lyn Spillman, Oxford. Blackwell publishers.
- Griswold, Wendy, Recent moves in the sociology of literature, <http://WWW.Questia.Com>
- Foucault, Michel (1980) power/ Knowledge: Selected Interviews and other writings 1972- 1977, pantheon Books, New york.